

โรคฝีดาษลิง

สาเหตุ เกิดจากเชื้อไวรัส *Othopoxvirus*
ธรรมชาติของเชื้อไวรัสก่อโรคนี้ มีรังโรคอยู่ในสัตว์ตระกูลฟันแทะ และติดต่อไปยังสัตว์อื่นในตระกูลลิงไม่มีหาง กระต่าย และสัตว์ฟันแทะอื่น เช่น กระรอกดิน

อาการ

- ไข้ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ปวดศีรษะ
- อ่อนเพลียและมีต่อมน้ำเหลืองโต
- อาการทางผิวหนัง มักเกิดหลังจากไข้ลดลง โดยมักจะเริ่มมีผื่นที่บริเวณใบหน้าก่อน หลังจากนั้นจะลามไปส่วนอื่นๆของร่างกาย และมีการเปลี่ยนเป็นตุ่มหนอง แล้วตกสะเก็ดภายหลัง และอาจเกิดแผลเป็นตามมา

การติดต่อ

- จากการสัมผัสสารคัดหลั่งทางผิวหนัง เชื้อเมือก เช่น จมูก ปาก ตา
- นำซากสัตว์ป่วยมาประกอบอาหาร
- ถูกสัตว์ป่วยกัด
- ละอองฝอยทางการหายใจ
- สัมผัสเลือดหรือสารคัดหลั่งและรอยโรคที่ผิวหนังของผู้ป่วย
- หลังจากได้รับเชื้อจะมีระยะฟักตัวเฉลี่ย 7-14 วัน หรือนาน 21 วัน

จากสัตว์สู่มนุษย์

จากมนุษย์สู่มนุษย์

โอกาสในการแพร่จากคนสู่คนค่อนข้างต่ำ

การวินิจฉัย	การรักษา	การป้องกัน
- วินิจฉัยจากประวัติและอาการ - ตรวจยืนยันทางห้องปฏิบัติการ ด้วยวิธี PCR จากของเหลวตุ่มน้ำที่ผิวหนัง	ให้ยาต้านไวรัส Cidofovir, Tecovirimet, Brincidofovir ผู้ป่วยส่วนใหญ่สามารถหายเองได้ แต่ก็พบรายงานการเสียชีวิตจากโรคนี้ โดยกลุ่มเสี่ยงมากที่สุดคือเด็กเล็ก	- ล้างมือบ่อยๆด้วยสบู่/แอลกอฮอล์ - งดรับประทานอาหารที่ปรุงจากสัตว์ป่า - หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ป่า จากพื้นที่เสี่ยงหรือสัตว์ป่าป่วย หรือผู้มีประวัติมาจากพื้นที่เสี่ยง - วัคซีนที่ได้รับอนุมัติใน USA คือ JYNNEOS

แฮร์รี่ไดซ์วอร์
@SKINTHAILAND

สถาบันโรคผิวหนัง กรมการแพทย์